

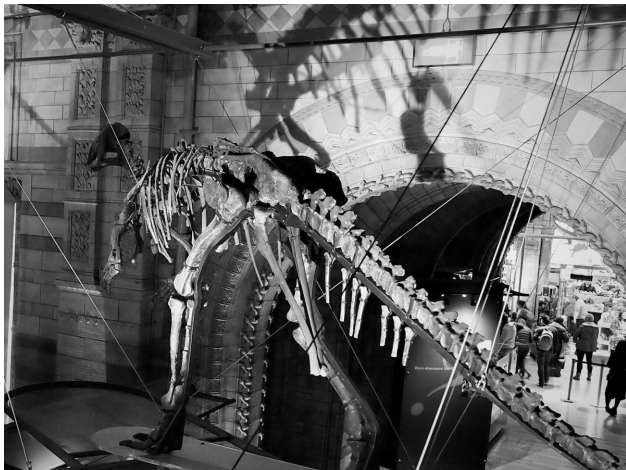
Музейни тайни и предизвикателства

Новини | Култура | на 14.10.2021 06:00 | от Константина Василева-Славейкова

Защо говорим за това?

Защото музеите са още по-интересни, отколкото си мислиш.

Наскоро ти разказахме за [любопитната кражба на „Мона Лиза“](#). В музеите и галериите по света се случват още какви ли не неща. Хората си взимат за спомен части от предмети, пишат с химикалка върху картини и без да искат, чупят вековни статуи заради селфи. Звучи като забавна игра, но е ужасно тъжно, че губим части от историята си по този начин. Музеите по света имат различни решения за тези и други проблеми.

Внимание: посетители!

Музеите са създадени за хората. Те са свят, който едновременно е далечен и е пред очите ни. Проблемът е, че не всички посетители пазят този свят. Някои хора откъват малки предмети "за спомен". Други чупят експонати (изложените в музея предмети) за милиони долари или на хиляди години.

Големият въпрос за управителите е как обектите да останат близо до хората, но и на безопасно разстояние. Например Музеят по приложни науки и изкуства (МПНИ) в Сидни, Австралия, използва пространството, за да влияе на посетителите. Един от експонатите е много рядка статуетка на паун. Произведени са само 12 през Викторианската ера от британската компания „Минтън“. По света днес са запазени само девет. Достатъчен е един невнимателен посетител, за да останат осем. Решението? Музеят поставя пауна на „Минтън“ на върха на няколко стъпала, с линия от светлина на най-ниското. Така той се вижда прекрасно, но няма как някой случайно да се доближи твърде много.

Ловки имитации

През 2018 г. специалист, който посещава музея „Терюс“ във Франция, забелязва нещо странно. На една от картините има нарисувани сгради, построени след 1922 г. Проблемът е, че Етиен Терюс, който би трябвало да е нарисувал картината, е починал през 1922 г. Започва проверка и се оказва, че цели 60% (повече от половината) от картините са фалшификати.

Още по-лошо нещо се случва в Гена. През 2017 г. в Двореца на дожите гостува изложба на художника Модилиани. Тогава цели 20 от 21 картини се оказват фалшификати!

Специалистите разпознават оригиналите по редица критерии. Стил, детайли, анализ на боите и възрастта на картината. Рано или късно имитациите се откриват, но понякога отнема години, ако са наистина добри.

Всичко ли е истинско?

Има разлика между фалшификат и официално копие (реплика). Първото е измама и престъпление. Второто е законно копие, направено със специална цел. Копията винаги трябва да са обозначени като такива.

Известен пример за това е огромният скелет на *диплодок* (вид динозавър) в Музея по естествена история в Лондон. Скелетът всъщност е отливка на истинския *фосил* (вкамелост). Това се случва с много динозаври в музеите, защото:

- учените няма как да изследват костите, ако те стоят в музей;
- фосилите са на милиони години: прекалено ценни са, за да се рискува някой посетител да ги повреди;
- изправените динозаври в музеите са сглобени с пирони, метални подпори и въжета: не може в музея: това би навредило ненужно на истинските фосили.

Подобно нещо се случва със скулптурите на балерини на френския художник Едгар Дега. Оригиналите са твърде крехки: често са правени с восък и глина. Затова повечето музеи показват одобрени от потомците на Дега отливки. Така се пазят ценните оригинали.

Какво би ти било интересно да научиш за музеите?

Въпросника към тази статия можеш да решиш онлайн на:
</book/1664-muzeyni-tayni-i-predizvikelstva>

Сканирай този QR-код и влез директно във въпросника ->

©"Вижте" е издание на Фондация Гутенберг 3.0. Всички права са запазени

